

dete fraților săi de arme și alte proclamațiuni¹⁾ între care publică una către Moldo-Români și alta către Greci și pribegi în ambele principate, și pe care le reproducemă mai la valle. Prin aceste proclamațiuni Ipsilante se declară ca chișmatu de

narea și înțellegerea celor de mai susu și, nu puținu a contribuitu la isbutirea scopului; căci altu-felu nici Tudor nu aru fi pututu să întreprindă uă faptă atâtă de cutezătoare (din cauza neînsemnatății selle personale), decă nu aru fi avutu atâtea îlesniri, în basa cărora luă armele cu astu-felu de preteste în aparință, contra autorități centrale. Pentru că decă d'intru începutu aru fi pătrunsu cătuși de puținu în adevăratul scopu alu întreprinderii și aru fi sciutu că lucrurile avéu să ajungă în urmă la atâtea încurcătură, fără îndoială că n'aru fi lăsatu cu indiferență să tréca atâta timpu ca să poprescă pe Tudor. Dér se vede că tóte aŭ fostu astu felu conduse din voia Provedinței, nu atâtă în folosul scopului propusu, pre cătu, pentru că cu modul acesta avéu să se începă lucrurile, alu cărora sfîrșitul fu cu totul diferenț de celu așteptat, din cauza evenimentelor ulterioare născute prin intrigă meschine. Căci divergența opiniunii, unanimitatea instinctivă a simțimēntulu naționalu pentru amorul patriei, și pe lângă aceasta neegalitatea fie-cărui caracteru în parte, însocite de trufașa ambiciune și de interesul personalu, pusseră de uă dată în desbinare pe omeni caru se aflau în capulu revoluției și astu-felu realizarea adevăratului scopu alu luptei fu fără veste împedicită.

(Nota autorului).

1) Sirul acestor proclamațiuni cum și faptele selle în Moldova, le lăssăm de uă-cam-data, ca să serie și alți conaționali despre elle.

(Nota autorului).